

The Australian Esperantist

(Successor to La Suda Kruco and La Rondo)
Oficiala Organo de la Aŭstralia Esperanto Asocio.

Subscription to A.E.A. \$20
(Individual, Club & Federation)
Additional Family Member \$5
Pensioners & Full-time Students
pay a minimum of \$10.

REDAKCIO: "Esperanto", Box 2122T., G.P.O. Melbourne 3001, Australia.
Prezidanto: R. L. HARRY, AC, CBE, 8 Tennyson Crescent, Forrest, A.C.T. 2603
Sekretario: S-ino M. Ellyard, Post Office Box 48, Jamison Centre, A.C.T., 2614
Kasisto: S-ro S. Ellyard, Post Office Box 48, Jamison Centre, A.C.T., 2614.
A.E.A. Libro-Servo: S-ro T. Elliott, P.O. Box 230, Matraville, N.S.W., 2036
Korespondaj Kursoj: S-ro J. Moore, 7 Pelican Street, Emu Park, Queensland. 4702

N-ro 208 (288)

MELBOURNE

Septembro, 1983

LA 73-a UNIVERSALA KONGRESO EN BRIZBANO EN 1988 !

Jen por ni aŭstralianoj la plej elstara rezulto de la 68-a Universala Kongreso, kiu okazis inter la 30-a de julio kaj 6-a de aŭgusto, 1983, en la hungara ĉefurbo Budapeŝto. Jam je la 29-a de julio 30 en-kaj eksterlandaj jurnalistoj partoprenis gazetaran konferencon, el kiu rezultis multaj raportoj en la Radio kaj la gazetaro.

La vetero estis varmega, sed feliĉe la granda Sportpalaco, en kiu okazis la kongreso, estis bone klimatizita.

Pri la nombro de aliĝintoj okazis sufiĉa miskompreno. Fiere oni anoncis, ke la kongreso estis rekorda, kaj la "Kongresa Kuriero" raportis, ke la anaro superis la 'magian' ciferon 5000. Al la plej juna 'kongresano', la sepmonata Gabriele Corsetti, oni donis la kongres-numeron 5000. Sed post la fino de la Kongreso oni eltrovis, ke oni ellasis 200 numerojn, kiujn oni rezervis por eblaj aliĝintoj el la Tria Mondo. Do, fakte, la oficiala nombro estis 4834 kongresanoj el 50 landoj kaj la urbo Nurenbergo ankoraŭ tenas la rekordon el la jaro 1923 per 4963 kongresanoj.

La Solena Inaŭguro estis vere impona. Inter la multaj honor-gastoj troviĝis ankaŭ la hungara kosmonaŭto Bertalan Farkas, kiu estas bona Esperantisto. La Honora Protektanto de la kongreso, S-ro Sandor Gaspar, estro de la hungaraj sindikatoj, diris i.a. "Ni konsideras la Esperanto-movadon unu el la plej noblaj kaj puraj movadoj." "Festparolis—anglalingve—S-ro E. Butler, Ĝenerala Sekretario de la "Internacia Telegrafia Unio". Kongresanoj ricevis Esperanto-tradukon de lia prelego, sed la plimulto de la kongresanoj esprimis la deziron, ke estonte la festparolado estu en Esperanto.

Salutis ses ambasadoroj kaj multaj ambasadaĵaj sekretarioj, kelkaj el ili en Esperanto. Elstaris la unua sekretario de la Ambasado de Egiptujo, S-ro Fattah Ezz el Din, kiu salutis en perfekta Esperanto. La salutojn de la aŭstralia ĉef-ministro laŭleĝis D-ro Renato Corsetti. Tio multe impresis la UEA-estaron, kiu "prinĉipe akceptis la inviton de la Aŭstralia Esperanto-Asocio por okazigi la Universalan Kongreson en 1988 en Brizbano."

Oni elektis novan Estraron por la venontaj 3 jaroj: Prezidanto Gregoire Maertens, Belgio; Vic-Prezidantoj, Humphrey Tonkin, Usono (eksteraj rilatoj), Josimi Umeda, Japanio (informado); Generala Sekretario: D-rino Flora Szabo-Felso, Hungario; Estraranoj: Renato Corsetti, Italio (Landa agado, jubilea jaro), Barbara Despiney, Francio (eksteraj rilatoj, junularo), Roland Lindblom, Svedio (kongresoj), Baldur Ragnarsson, Islando (kulturo), Peter Todorov, Bulgario (faka agado). Kiel 45-an landan asocion oni akceptis la Kuban E-Asocion.

Denove la Internacia Kongresa Universitato plenumis gravan rolon en la kongresa programo. Prelegis 8 universitataj el 7 landoj. La Hungara Poŝto eldonis Esperanto-poŝtmarkon je valoro de 2 Forintoj (tarifo por enlanda letero), en 745,000 pecoj. Okazis la kutimaj kulturaj vesperoj kaj multaj fakkunvenoj. La Universalaj Kongresoj fariĝis tiel multflankaj, ke estas fakte neeble por malgranda gazeto doni plenan raporton.

S.A.T. KONGRESIS EN LINZ

De la 30-a de julio ĝis la 5-a de aŭgusto Sennacieca Asocio Tutmonda okazigis sian 56-an Kongreson en LINZ, ĉefurbo de Supra Aŭstrio. El 17 landoj venis 185 kongresanoj, kiuj priraktis organizajn kaj aktualajn temojn en 4 laborkunsidoj. Sur granda aŭso sur la scenejo estis videbla la devizo de la kongreso, nome "La internacia kongreso sen interpretistoj".

Du prelegoj vekis la intereson de la ĉeestantoj. Duontaga ekskurso en la nordan parton de Supra Aŭstrio kaj tuttaga ekskurso al Bad Ischl montris al la kongresanoj la belecon de la lando. Dum la kongresa balo la maljunuloj same diligente dancis kiel la junaj gekongresanoj. La vizitoj al diversaj uzinoj montris al la gekongresanoj la labor-kondiĉojn kaj la laborejojn en la lando.

En du vesperoj kongresanoj konatigis kun la aŭstria folkloro per artaj prezentadoj. En pluraj frakci-kunvenoj disvolvigis debato pri pacismo, liberpensado kaj liberecanaj ideoj. Krom Gvidrezolucio koncernanta agadon kaj vivon de la Asocio estis akceptita DEKLARACIO, kiu alvokas por vigla kontraŭstaro al vetarmado; protestas kontraŭ ĉia militista propagando en eduksfero kaj

kontraŭ la persekutado de militrifuzantoj; konstatas, ke unu el la ĉefaj faktoroj endanĝerigantaj la mondpacon estas insida ŝtata manipulado de la mensoj en informado kaj komunikado; akceptas la gravecon de interhoma komunikado; opinias, ke la avangardaj teknikoj de komunikado ne sufiĉas sen la uzado de komuna sennacieca lingvo; salutas, ke Ĉinio per enkonduko de Esperanto en la superan instruadon, kreas la bazon de sendiskriminada komunikado.

SUKCESA N.E.M.-KONFERENCO EN GRAZ

De la 6-a ĝis la 13-a de aŭgusto, 1983, okazis en Graz, Aŭstrio, la 9-a Internacia Konferenco de la Neŭtrala Esperanto-Movado. Partoprenis en ĉi tiu Konferenco en la stiria ĉefurbo delegitoj el 9 landoj. La ĉefa temo de la Konferenco estis "Renkonte al la Jubilea Jaro 1987". La delegitoj pridiskutis la ĝisnunajn laborojn en la Internacia Kunordiga Komitato, kiuj ankoraŭ ne donis kontentigajn rezultojn.

La Konferenco alvokis la gvidantaron en UEA kaj ĉiujn organizantojn, kiuj ankoraŭ ne decidis, urĝe konsideri sian starpunkton cele al realigo de komunaj agadoj surbaze de komuna kadra programo en la intereso de Esperanto. La Konferenco aprobis ankaŭ la projekton de Deklaracio kaj Alvoko al la Mondo okaze de la Jubilea Jaro, ellaboritan de prof. Lapenna, kaj prezentos ĝin por diskuto al la Internacia Kunordiga Komitato. La Konferenco unuanime esprimis sian fortan deziron, ke en la Jubilea Jaro okazu maksimume harmonia kaj efika kunlaborado, por doni fortan antaŭenpuŝon al la Internacia Lingvo.

Ĉiuj konferencaj laboroj kaj kunvenoj okazis en plena amikeco kaj agrabla etoso. Kiel konferencejo servis ĉambro en studenta hejmo, kiu dum la ferioj funkcias kiel hotelo. Parto de la konferencanoj ankaŭ loĝis tie. Kelkaj prelegoj same kiel ankaŭ la solena inaŭguro, okazis en salonegoj de la Universitato de Graz.

Dum la Interkona Vespero prezentis sin la muzika grupo "TYM & Co." el Graz kun kelkaj modernaj kantoj en Esperanto. Ili planas eldoni sondiskon en Esperanto, kiu estos havebla jam en aŭtuno, 1983.

Ĉe la Inaŭguro la konferencanojn salutis urba konsilisto Dipl.-Ing. Klaus Gartler kiel reprezentanto de la urbestro de Graz, kaj la pre-rectoro de la Universitato. La festparolado de prof. d-ro I. Lapenna temis pri "Komunikado en Libereco" kaj estis aklamita kun entuziasmo.

La posttagmezo de la unua tago estis dediĉita al gvidado tra la urbo Graz, historie interesa kaj sud-lande ĉarma, kun bele konservita antikva urbokerno. Vespere s-ro Hugo Kraus prezentis al la konferencanojn alian urbon, nome la aŭstrian ĉefurbon Vieno, en lerte aranĝita son-bild serio.

La prelegoj okazintaj la sekvantan tagon temis pri "La amaspropono favore al la "Internacia Lingvo" prezentita al UN en 1966: Ankoraŭ nekonataj aspektoj" (Prof. d-ro Ivo Lapenna) kaj "La propaĉita valoro de la Internacia Lingvo: Spertoj de la efiko de la lingvo-orientiga instruado" (Prof. d-ro Helmar Frank, Paderborn), kaj trovis multan intereson ĉe la aŭskultantaro.

Du akceptoj atestis pri la favora sinteno de la oficialaj instancoj. Anstataŭante la landestron, alparolis la konferencanojn la vicprezidanto de la buroo de la landa registaro, kortega konsilisto D-ro Werner Blanc. La sekvantan tagon la partoprenantoj estis akceptitaj en la urbdomo de s-ro Alfred Stingl, vicurbestro de la landa ĉefurbo Graz.

Al la konatiĉo de la konferencanojn kun Stirio kontribuis ankaŭ 2 ekskursoj. Tutaga ekskurso gvidis al la norda montara regiono. En Admont la ekskursantoj povis rigardi la mondfaman bibliotekon de la tiea benediktana monaĥejo, riĉe ornamita per freskoj kaj skulptaĵoj. Celo de la duontaga ekskurso estis Leibnitz kaj la suda vinregiono.

Laŭ la opinio de la partoprenintoj la ĉi-jara Internacia Konferenco de NEM estis tre sukcesa el ĉiuj vidpunktoj. veturante hejmen ili jam nun antaŭgojas pri revido venontan jaron en Leeuwenhorst, Nederlando, ĉe la 10-a Internacia Konferenco de NEM.

—Klaus Perko, Graz.

NACIA BIBLIOTEKO de AEA

La Biblioteko de AEA daŭre kreskas kaj evoluas en la salonoj de la Aŭstralia Instituto pri Internaciaj Aferoj en Kanbero. KEK-anoj laboris por la Instituto 60 horojn en Aŭgusto, same kiel en Aprilo, kiel lupago.

La Biblioteko provizis informojn al pluraj membroj kaj organizaĵoj en Aŭt kaj en la Ŝtatoj. Ĝi ankaŭ funkcias kiel altnivela konstanta ekspozicio. Ekzemple ĝi pozitive impresis reprezentantojn de ne-registaraj organizaĵoj dum la Kunveno en Junio.

Gravan aldonon faris lastatempe S-rino E. Oliver, kiu donacis ekzempleron de ĉiu libro en la stokoj de Esperanto Publishing Company (Orelia O.A.), aliajn valorajn librojn kaj gazetojn.

S-ro V. J. Timmins transdonas al la Biblioteko kolekton de frutempaj Esperantaĵoj, heredaĵo de la mortinta pioniro George Collingridge (Vidu la Aŭstralian Vortaron de Biografio Vol. 8). Oni planas ceremonion de akcepto dum la 24-a Aŭstralia Esperanto-Kongreso en Kanbero, se eble ĉe la strato nomita honore al Collingridge! Ni esperas, ke aliaj membroj kunportos al Kanbero librojn kaj gazetojn por la Biblioteko. Ni ŝparu poŝtkostojn!

S-ro R. G. Robertson donacis kasedon enhavantan registron de liaj du intervjuoj kun ABC. Robi ankaŭ anoncis sian intencon donaci kelkajn librojn, kiom estos spaco!

S-ro R. L. Harry pagis la koston de bindo de ĉ 20 volumoj da gazetoj, kaj de kelkaj libroskatoloj.

En Aŭgusto F-ino Joyce Turner vizitis la Internacian Esperanto-Muzeon en Vieno. La Bibliotekisto, Katherine Lewis, kiu vojaĝas en Eŭropo intencas viziti la Bibliotekojn Butler kaj Hodler en Londono kaj Roterdamo por konsultado. La Estraro provizos helpon pri vojaĝkostoj el la Fonduso Stipendio.

Estas en la Biblioteko kelkaj duoblaĵoj de libroj kaj gazetoj. Eksterlandaj gazetoj kelkfoje pttas ekzemplerojn de Suda Kruco, La Rondo kaj Aŭstralian Esperantist. La politiko de la Estraro estas oferti tiajn duoblaĵojn unue al aŭstraliaj E-Organizaĵoj, kiuj havas aŭ organizas bibliotekon. antaŭ ol sendi al eksterlandaj bibliotekoj. Organizaĵoj al kiuj mankas kelkaj gazetoj eldonitaj en Aŭstralio bonvolu informi la Bibliotekiston antaŭ la fino de la 24-a Kongreso. Same rilate librojn. Haveblaj duoblaĵoj estos indikitaj en la Biblioteko. La Biblioteko posedas, aldone al bindita kompleto de SK., L.R. kaj A.E., preskaŭ kompletan kolekton de apartaj ekzempleroj de A.E. Ekzempleroj de ĉiuj indeksoj estas ankaŭ haveblaj.

La Biblioteko ŝatus akiri, por kompletigi siajn seriojn, mankantajn numer-

ojn de la sekvantaj gazetoj:

(a) **Kontakto** (ĉiujn numerojn antaŭ 1979)

(b) **Norda Prismo** (ĉiujn)

(c) **La Mevo** (ĉiujn antaŭ 1979)

(d) **OOMOTO** (1936-58; 1962 & 63;

1964 — 285 ĝis 292; 1966 — 309/10;

1967 — 321/22; 1968 — 341/42;

1969 — 343/44; 1971 — 371/372;

kaj numerojn post Junio 1978.

La Estraro rajtigis la Bibliotekiston aĉeti aktualajn librojn ĝis valoro de \$200. Ni bonvenigus sugestojn pri titoloj. La Estraro bonvenigus mondonacojn por regula aĉetado, por eldono de la katalogo, kaj por novaj bretoj nun bezonataj.

Decembro estas la tradicia monato kiam ĉiu Esperantisto aĉetas almenaŭ unu libron. Ĉi tiun jaron sendu vian libron post legado al la Nacia Biblioteko de AEA — aŭ ebligu ĝin aĉeti libron.

—RALPH HARRY.

VERDA ALFABET-SUPO

Bernard Golden

Vane vi serĉos recepton por verda alfabet-suplo en La Internacia Kuirlibro, kaj ĉi ĉe ne estas listigita en *Gastronomia Terminaro*. Kiam mi estis infano, mi tre ŝatis manĝi supon, en kiu naĝis malgrandaj literoj faritaj el farunaĵo. Fakte, tiu manĝaĵo havas ne nur nutran sed ankaŭ didaktan valoron, ĉar infanoj tiel povas lerni literojn. Tamen, nuntempe mi ne tro emas manĝi alfabet-supon, ĉar mi konstatis, ke la specoj, kiuj estas aĉeteblaj en vendejoj, ne havas supersignitajn literojn, do ne decas surtabligi ilin en ĝisoste esperantista hejmo.

Lastatempe mi rimarkis fenomenon en la uzo de la Internacia Lingvo, kiu memorigas min pri literplena suplo. Traleginte plurajn revuojn kaj gazetojn, mia atento estis aldirita al la ĉiam pli oftiganta uzado de mallongigoj. Temas ĉefe pri nomoj de organizaĵoj, sed tiaj litergrupoj anstataŭas ankaŭ ofte ripetigantajn vortojn kaj esprimojn. Por ilustri tiun tendencan en Esperanto, mi trakribis la enhavon de 'Der Esperantist' (n-ro 3/4, 1982). Sur la unua paĝo oni povas trovi tekston pipritan per alfabetaj: DDR, Nr., ISSN, Pf., GDR, SUPG, CK, elp., KL. Eĉ kiam oni legas la inicialojn en kunteksto, ili restas kriptaj, kiel montras jena frazo sur la sekva paĝo:

... parolis d-ro Imre Pethes, vicprezidanto de HEA kaj prezidanto de MEM kaj prof. d-ro B. Kameškov, la

reprezentanto de ASE kaj de SSOD."

Vane oni serĉas en la koncerna artikolo la plenajn nomojn de tiuj organizaĵoj: tute mankas ŝlosilo por decifri ilin.

Mi daŭrigos mian listigadon: CSSR, CEA, AESSR, USSR, IPE, SAT, SEU, EKRELO, AOKS, BuEA, BKP, FDGB, BEA, UEA, TEJO, ZV. Ne kredu, ke la bovlo nun estas plena de verda alfabet-suplo, ĉar mia listo atingis nur la 11-an paĝon. Rapide mi nombris la mallongigojn sur la ceteraj paĝoj, kie aperis pli ol 40 litergrupoj. Se mi bone kalkulis, tiu numero de la revuo enhavas 75 mallongigojn. Tralegado de la kajero ja estas utila, ĉar ie kaj tie en la artikoloj troviĝas la plenaj nomoj de kelkaj organizaĵoj, sed aliaj ne estas klarigitaj. Tiam da lteroj — proporcio — en unu bovlo da alfabet-suplo certe donus al manĝanto misdigeston. Al leganto ili donas kaptoloron.

Ankoraŭ unu problemo estas prezenta, ĉar ne ĉiuj mallongigoj anstataŭas Esperantajn vortojn. Pluraj estas etnolingvaj formoj kiel WTO (angla), MAV (hungara), SSOD (rusa) kaj FDGB (germana). Cetere, apud la vere internaciaj poŝtaj kaj aŭtomobil-numerplataj mallongigoj troviĝas aliaj neinternaciaj formoj: jen du duoblaĵoj: CS:CSSR, SU:USSR.

Esperantaj tekstoj kun abundo da mallongigoj similas al skribaĵoj larditaj per fremdaj vortoj kaj esprimoj, kiujn ne ĉiuj esperantistoj povas kompreni. Alia trajto de mallongigoj koncernas ilian prononceblecon. Esperantistoj jam alkitimigis legi kaj elparoli mallongigojn kiel TEJO kaj SAT kvazaŭ ili estus vortoj, sed MFGDREA estas nur plumbuŝo da literoj. Tamen, eĉ tiaj longaj mallongigoj fariĝas tolereblaj, se ili estas formulitaj kiel akronimoj, t.e. vortoj kunmetitaj el la inicialo aŭ unuaj literoj de sinsekvaj partoj de plurelementa nomo aŭ termino. Eble la unua tia vorto en Esperanto estas la landonomo Usono, kiu konsistas el la inicialoj de la anglaj vortoj "United States of North-America" (Unuigintaj Ŝtatoj de Nord-Ameriko), al kiuj estas aldonita la substantiva finaĵo "o". Tiel estis kreita la ĉi-supre menciita EKRELO, nomo de eldonejo, kies plena titolo estas Eldon-Kooperativo de Revolucia Esperanta Literaturo.

Tiu ĉi maniero formi nomojn de organizaĵoj kaj ankaŭ terminojn, ŝajne estas facile akceptebla en multaj etno-

lingvoj, kaj de ili vortoj venas en Esperanton. Plena Ilustrita Vortaro (PIV) registras "Unesko" kaj "Bene-lukso". El la germana venis "Gestapo" kaj "nazio", kaj la rusa kontribuis "sovhozo" kaj "komsomolo". Internaciaj teknikaj terminoj kiel "radaro" kaj "lasero" estis formitaj sammaniere. Laŭ la Jarlibro de UEA la plejmulto de la mallongigoj de nomoj de fakorganizacioj estas prononceblaj akronimoj; escepto estas LSG pro manko de vokaloj. Kelkfoje oni faciligas la formadon de tiaj akronimoj per nekutima vortorado en la plena titolo; EGLI estas Esperantista Go-Ligo Internacia anstataŭ la pli kutima Internacia Esperantista Go-Ligo (IEGL). Tamen, estas rimarkinde, ke la mallongigoj de malmultaj organizaĵoj finiĝas per la litero "o" kiel TEJO, STELO kaj IABO. Se tiaj akronimoj estas mallongaj, ili estas preferindaj ol neprononceblaj litergrupoj, sed ELF-AREK kaj IADEM jam komencas forpreni la apetiton de ŝatantoj de la ne tro densa verda alfabet-suppo.

VENENIGO EN LA ANTIKVA ROMO

La jamaj romanoj manĝadis nutraĵojn venenigitajn de plumbio, kaj do suferis pro saturnismo, la malsano kaŭzata de plumbia toksigo, kiu en la plej seriozaj kazoj, povas eĉ alkonduki al morto.

La malkovro estis farita de usona sciencistino, la paleoostologino Sara Bisel, kiu zorgeme pristudis la skeletojn de multnombraj viktimoj de la famkonata erupcio de Vezuvo en Pompejo kaj Herkulano (79 p.K.); el la ekzameno rezultis, ke la restaĵoj entenas 100 ĝis 200 plumbajn erojn en ĉiu miliono, iun sufiĉe altan procentaĵon. La ĉesto de plumbio ŝuldiĝas al la uzado de potoj, kalikoj, tubaroj fabrikitaj el plumbio, iu metalo tre facile prilaborebla, sed kiu iom post iom venenigis la loĝantaron, kaj precepte la pli riĉajn klasojn.

La hipotezo, ke la antikvaj romanoj estis venenigitaj de plumbio, estis lanĉita jam antaŭ kelkaj jaroj de kanada sciencisto, d-ro Jerome Krugu, kiu tiel celis klarigi la strangajn de kelkaj aspektoj de la roma historio en ĝia dekadeca epoko (oni pensu pri la sinteno de imperiestroj kiaj Nerono kaj Kaligulo): nun la hipotezo ŝajnas konfirmita de laboratoriaj testoj.

(De Salvo en la Esperanto-emisio de Radio Roma)

● **PERTO:** Je 10-a de aŭgusto ni povis bonvenigi 2 nederlandanojn. S-ron Kruiswijk kaj ties filinon. S-ron Leipoldt. Ili venis al nia ŝtato por viziti parencon. Prezidanto Smets gvidis diskuton pri konservado de la naturo. Kelkaj membroj legis korespondajn ricevitaĵojn de niaj multaj membroj, kiuj nuntempe ferias.

Pikniko okazis ĉe "John Forrest"-Nacia Parko (17/8) dum sufiĉe agrabla vetero.

● **ADELAJDO:** Je 5-a de septembro ni kunvenis en la infanvartejo. Bob Felby montris lumbildojn pri la Vikinga Urbo Frederikssund. Ĝi situas ĉe la Fjordo de Roskilde, kaj la iamaj vikingoj kutimis veni de Norvegio kaj enŝipiĝi en la fjordon por ataki Roskilde, kiu tiam estis la ĉefurbo de Danujo. En la daŭro de la vespero ni vidis ankaŭ lumbildojn pri Kumla en Svedio, kiu estas gemela urbo de Frederikssund.

Post tio ni revidis lumbildojn pri la Esperanto-ekspozicio en la Sudaŭstralia Biblioteko kaj pri la Zamenhofa Vespero de 1982.

—BOB FELBY.

● **MELBURN:** Ges-roj J. Dimo, 11/7 estis bonvenaj gastoj Jim prelegis amuze pri "La Angla Lingvo, plej facile lernebla lingvo"? Semajnon poste, s-ino Fay Koppel parolis pri novaj libroj en la biblioteko de la Melburna Klubo.

Lumbildojn pri vojaĝo al Jindabyne prezentis Errol Chick (25/7). Semajnon poste Herbert Koppel raportis pri "Novajoj el Esperantujo". Vic-Prezidanto Harold Beechey, 15/8, prelegis pri la "Rajto al sintrudo". Li montris plurajn librojn kun tiurilataj titoloj kaj prezentis diversajn subtenajn argumentojn kaj ekzemplojn.

Interesan prelegon prezentis, 22/8, Jan Makowski pri "La Japana Fenomeno". Li parolis pri la neklarigebla diferenco inter la tradicia sinteno kaj la aktuala ekonomia situacio, el kio eble kreskos konflikto en la menso de la japana popolo.

S-ro Jack Hawk el Perto vizitis Melburnon je 29/8. Li rakontis pri sia vagado per aŭtomobilo kaj demonstris la manieron per kiu li paroligas siajn samklubanojn. Poste Errol Chick montris unikajn lumbildojn pri la "sur-luniĝo" de usonaj astronautoj.

Prof. D-ro Carl Stop-Bowitz, Akademiano, Universitata Profesoro el Oslo, vizitis Melburnon la 13-an kaj 14-an de julio, 1983. S-roj S. Kanački kaj H. Koppel avidis lin al la Bestrezervejo en Healesville, kie la direktoro bonvenigis lin. Samvespere, en la hejmo de I-lno I. Gale, la gasto prezentis kolorplenan prelegon pri Norvegio. Je 14/7 oni kondukis la gaston al la regiono Gippsland, por plenumi lian multjaran deziron vidi la gigantan tervermom "Megascolidus australis". Helpe de Konsilanto Green de Korumburra li povis forporti plurajn specimenojn de la vermo, por muzeoj en Sidnejo kaj Oslo.

● **SIDNEJO:** Je 20-a de junio Tom Elliott amuzis nin per sia tre interesa parolo pri amikoj kaj aliaj personoj, kiujn li "renkontis" per la kurtunda radio.

Je 4-a de julio ni diskutis la plej bonajn kaj malbonajn filmojn, kiujn ni vidis Semajnon poste D-ro Stop-Bowitz el Norvegio prezentis lumbildojn pri sia bela lando — interesa prelego de flua parolanto.

Je 18-a de julio ni diskutis la ŝanĝojn en la eduksistemo dum la pasintaj 30 jaroj.

—MARGARET CHALDECOTT

● **MANLY:** La 13-an de septembro, en la hejmo de Marjorie Duncan, ĉe aferkunveno, la ĉe-estantoj diskutis aranĝojn por la Apudmara Renkontiĝo en Manly, en januaro la 15-an ĝis 21-a. Marjorie raportis, ke mendis ĉambrojn 29 personoj. (N.S.K. 9, Okcidenta Aŭstralio 7, Kvinslando 6, Sud-Aŭstralio 2, A.C.T. 2, Japanio 2, Viktorio 1).

Pluaj ĉe-estantoj bonvolu mendi la proprajn ĉambrojn kaj informu la Manly Klubon ĉe Box 415, P.O. Manly, 2095. Ĉambroj en "Peoples Palace" ne plu haveblas. Guinda interesa programo estas jam aranĝita. Por detaloj sendu poŝtmarkon al Box 415.

—EUNICE GRAHAM

● **BATHURST, N.S.K.** Dum aŭgusto Radio 2MCE elsendis 9 Esperantajn programojn. Sep estis dulingvaj skeĉoj

kaj du estis informaj programoj pri Prononcado, Adverboj kaj Adiektivoj.

—ROGER SPRINGER.

● **BRIZBANO:** Kvar klasoj kunvenas semajne en la klubejo, krom negranda klaso por komencantoj al kiu patrino kaj filo vizitas. Nuntempe reklamado pri la fina klaso ĉijare por komencantoj, je 5-a de septembro, daŭras.

La 21-an de aŭgusto, dek anoj partoprenis "Aŭto-ralion", organizitan de Lynne Farr kun helpo de Merv Schramm. La partoprenintoj tre ĝuis la sperton. Sybil Martin kaj Bev Allatt, egalpoente, gajnis la premion. Kiun ili redonacis al la Zamenhof-Festo en decembro. Loterieto kaj kradrostita lunĉo, sub bela aŭtuna ĉielo, konkludis sukcesan kunvenon.

La saman post-tagmezon. Trevor Steele alparolis grupon de skolestroj, laŭ aranĝo de Cliff Bailey. La aŭskultantoj montris intereson kaj faris multajn inteligentajn demandojn.

Ĉiusemajne, aŭ la dramo-grupo aŭ la kantgrupo renkontiĝas vice en la hejmoj de klubanoj por prepari kaj por la Federacia Kunveno en oktobro kaj por la AEA-kongreso en Kanbero.

La klubanoj gratulas la AEA-Prezidanton pro la kovrilpaĝo kaj artikolo en la UEA "Esperanto", julio-aŭgusto, 1983.

—RAY ROSS

● **ST. LUCIA:** Anoj de nia grupo suferis malfeliĉan perdon. Nia Prezidanto, Alan Mason, mortis en Wesley Hospitalo, la 2-an de septembro, post severa koratako. Liaj lastaj vortoj en Esperanto al edzino Ruth, kaj la familioj estis: "Mi amas vin ĉiujn. Via amo signifis ĉion al mi." La hejmo de Ruth kaj Alan ofte estis dua kunvenejo ĝis la lasta malsano de Alan.

Mary Stephenson baldaŭ revenos el Skotlando. Ŝi skribis pri vizito al la hejmo de William Auld en Dollar. Lian bildkarton pri la vizito ni multe aprezas.

—WINSOME GREENHALGH

24-a AŬSTRALIA ESPERANTO KONGRESO

7-15 Jan., 1984 — Canberra, ACT

La kongreso okazos en "Bruce College", de la Aŭstralia Nacia Universitato. Ĉiuj kongresanoj povos loĝi en komfortaj ĉambroj en la Kolegio, Kosto por unulita ĉambro kaj ĉiuj manĝoj estos proks. \$27 tage. Dulita ĉam-

bro kun mangoj estos \$20 tage por unu persono.

Kongres-Kotizo: \$25 Pensiuloj, Studentoj \$20.

Sendu vian kongres-kotizon al S-ino M. Ellyard, P.O. Box 48, Jamison Centre, ACT, 2614. Se vi deziras logi en la Kolegio, aldonu \$10 kiel deponon, Skribu ĉekon por "Australian Esperanto Congress" kaj aldonu 12 cendojn por bankkosto. Via nomo aperos en "AE". sed se vi deziras ricevi oficialan kvitancon, aldonu afrankitan koverton.

5-a Listo de Aliĝintoj:

- 85. Vlado Kosef, Cobar, NSK
- 86. S-ino Joko Issobe, Tokyo
- 87. F-ino Julie Issobe, Tokyo
- 88. Rita Dunbar, Manly

Laŭstata distribuo: N.S.K. 32, Viktorio 19, Kvinslando 16, Okcidenta Aŭstralio 8, A.C.T. 6, Suda Aŭstralio 3, Japanio 2, Norda Teritorio 1, Tasmanio 1.

LA "A.E." SUBTENO — FONDUSO 1982/83

Antaŭe raportita	...	\$841
S-ro V. Kosef, Cobar, NSK	...	10
S-ro W. Betts	...	5
		\$856

Dum nia vojaĝo en Eŭropo ni instigis, ke multaj kluboj, Esperanto-revuoj kaj gesamideanoj skribu al U.E.A. kaj proponu, ke oni okazigu la 1988-an Universalan Kongreson en Aŭstralio (okaze de nia 200-jara jubileo) kaj ankaŭ, ke ili skribu al nia Turista Oficejo kaj petu pliajn ekzemplerojn de la esperantlingva broŝuro pri Aŭstralio, kiu estas tre interesa kaj bele ilustrita. Nun ankaŭ vi povas helpi skribante al U.E.A. kaj al "Australian Tourist Commission, G.P.O. Box 73B, Melbourne, 3001, (Jim kaj Jennifer Dimo)

WHO'S WHO IN AUSTRALIAN ESPERANTO

28. BOB FELBY

THE MAN FROM TORRENS RIVER*

"There was movement at the Congress, for the word had got around, that the former Ad'laide colts had gone astray.
(Or become non-Esperantists—had not stood their ground)
And something must be done without delay"

* See "The Man from Snowy River". (A. B. Paterson)

The year was 1980, the place, Sydney. It was said, "It's time we had a Congress in Adelaide. What a pity we can't. After all, the first Australian Congress was held there. However, there are no Esperantists there".

"Oh yes you can!" said bold Bob Felby: "I live in Adelaide".

"How many other Esperantists?"

"Not very many, but there's my wife and there's me and in 2 years' time, there will be others. I can guarantee we can host the Congress". And they did! Bob Felby "wheeled things round", and (not exactly "alone and unassisted" for he gathered round him a new, enthusiastic team) brought them back. Thanks to Bob's initiative, what couldn't be done, was done.

Who is this Bob Felby? Well, he was born a Dane and soon became great at

adapting. He had to! He had only seven years' "schooling" because German refugees were living in the school buildings and students had to learn in changing rooms, restaurants or Salvation Army Halls. Some of the time classes were just not on.

At 13, Bob worked—for a week—in a horseshoe factory, but found the work too hard. He needed shoes and he had to work, so he found a job in the Royal Porcelain Factory in Copenhagen. After 5 years, he went to work in a ship-building yard. Later he became a postman, a maker of cables, a sweeper of snow from streets, a conductor on a London Bus, a poultry farmer, a wardman in a hospital in London. At the moment he works in the Adelaide Hospital. He also had to adapt to semi-prison conditions, for, as a pacifist, he

refused military service and was sent to a labour camp for 2 years.

It was whilst at the porcelain factory that Bob started Esperanto. At first he studied by himself but never got beyond the 4th lesson—the accusative. However, he 'phoned a lady teacher and, after going to her place once a week, he soon mastered the language.

Whilst working at the shipyard, he met several good Esperantists (mainly S.A.T. members) and also became interested in other languages, for he was helping to build Russian ships, under the control of a Russian supervisor and many different languages were spoken.

He enjoyed his job as a postman. Much of the mail was in Esperanto and one man told him that he could read all the Esperanto magazines himself before handing them over.

During his enforced stay in the labour camp, he was allowed to teach Esperanto in a class of 10 but after a year this nonsense was stopped and he was told he had to learn English because, as everybody knew, English was the international language.

In due course, Bob went to London where he stayed with an Esperanto friend and where he met an English girl called Audrey—now his wife. It's said that "you don't have to know the language" but if he had had a command of English and/or she had spoken Esperanto it would have helped. When Bob took her out, he said things first in Esperanto and, if she couldn't understand it, said the same thing in Danish, which, Bob says, is very much like English. They communicated sufficiently and went off to Copenhagen to be married. They stayed there for a year.

Back in England, both joined the South End Esperanto Club and made lots of good friends.

About 6 years later, they went back to Denmark where they associated a lot with Railwaymen Esperantists. They lived about 40 km from the capital and both commuted to work. Audrey worked in a chemical factory where there was a girl who could not speak Danish and so was very lonely. Audrey tried Esperanto and it worked! Now there were 5 Esperantists in the factory—this girl, her security-guard husband, a Bulgarian married to a Dane and, of course, Aud-

rey. They formed an Esperanto society in Frederikssund, started a little magazine and linked up with a twin town in Sweden. Esperanto had opened many doors!

However, Bob always considered himself a foreigner in England. Audrey was a foreigner in Denmark, so they decided in 1974 to come to Australia to be foreigners together. Of course, they are no longer foreigners but fellow Esperantists and fellow Australians.

—ARTHUR COCKING.

MIA BILDLIBRO DE ESPERANTO:
 Ĉi tiu libro estas verkita kaj eldonita far John Moore, kaj havebla ĉe nia Libroservo aŭ rekte de la aŭtoro. Prezo: \$1.00 unuope, aŭ \$2.00 triope.

Ĝi enkondukas la akuzativon en la unua leciono, eĉ antaŭ ol la pluralon. Tion la plej multaj aŭtoroj evitas. Estos interese observi la sukceson de tio; ĝi certe helpas kompreni la diferencon inter transitivaj kaj netransitivaj verboj, kio prezentas la plej grandan malfacilaĵon por komencantoj; tamen mi emus enkonduki la akuzativon de moviĝo ne tiel frue.

La aŭtoro unue donas lecionon en la angla, kaj poste ripetas la saman lecionon en Esperanto, kio multe helpas la lernanton kompreni la Esperanton. La lertaj ilustraĵoj de Annie Spencer ankaŭ multe helpas. Presigis ĝin Ray Ross kaj Brizbana Esperanto-societo.

Pri la prononco estas uzata la kutima frazo: "are there three or two". La malavantaĝo de tio estas la ĉesto de la litero "r", kiun la angla uzas por modifi la sonon de la vokalo. Tiun malavantaĝon la instruanto povas facile eviti, prezentante aliajn ekzemplojn sen la litero "r", kiel la "a" en "calm" kaj la "o" en "lawn". La ekzemploj de la diftongoj estas bonaj, krom ke "through your" por la diftongo "uj", ĉar la sono de "ough" estas "uŭ" kiel en la vortoj "food" kaj "rude" anstataŭ la pura vokala sono kiel en "foot" kaj "good", kaj tiel la "uj" fariĝas "uŭj", kreante du silabojn anstataŭ unu.

Bonega lernolibro por infanoj.

—Ken Linton.